

Cluj – PUCK 2008

Ion PARHON

Ovații pentru... Pulcinella

La Cluj-Napoca s-a desfășurat cea de-a VII-a ediție a **Festivalului Internațional al Teatrelor de Păpuși și Marionete, „PUCK-2008”**, după numele teatrului clujean, condus de regizoarea Mona Chirilă, care a organizat această manifestare găzduită în mai multe săli din oraș, luate pur și simplu cu asalt de către copii și părinți, de cadrele didactice preocupate și ele ca festivalul să se desfășoare în condiții cât mai bune. Beneficiind de sprijin financiar din partea Primăriei și a Ministerului Culturii și Cultelor, efort la care s-au asociat și câțiva sponsori clujeni, festivalul a permis concurenților să participe, timp de cinci zile, la toate spectacolele, fapt mai rar, care a deschis calea unui fericit dialog, cu valoare de schimb de experiență, pe genericul unei atmosfere de remarcabil respect reciproc și manifestă cordialitate. Prezența în juriu și la dezbateră finală a doamnei Margareta Niculescu, eminent om de teatru și de cultură, mulți ani directoarea și artizana succeselor naționale și internaționale ale Teatrului „Țândărică” din București, a însemnat un autentic privilegiu pentru participanți, care au putut afla de la domnia sa, atât motivele de satisfacție pentru abnegația cu care păpușarii români duc mai departe această nobilă artă, dar și o îngrijorare sinceră pentru un oarecare imobilism, ce face ca, în general, spectacolele să nu țină pasul cu timpul, cu nivelul de interes și de percepție al copiilor de astăzi, încât, așa cum se observă adeseori, pe scenă, „iepurașul vine tot din stânga și iese tot prin dreapta” etc.

Dintre cele aproape douăzeci de spectacole prezentate în festivalul-concurs, acela cu *Harap-Alb*, de la Teatrul „Ariel” din Târgu Mureș, sau cele cu *Pinocchio*, de la Teatrul „Colibri” din Craiova, și *Trei prințese fermecate*, de la Teatrul „Pinocchio” din Alba Iulia, ultimele două semnate de regizorul Cristian Pepino, ori *Lădița fermecată*, de la Teatrul „Așchiuță” din Pitești, au fost bine primite de public, dar tocmai datorită sentimentului unui *déjà vu* sau deplasării accentului și a performanței de la păpușă la actor, nu au ajuns pe podium. Vădind aceeași tendință în direcția afirmării actorului, cu riscul de a neglija „mijloacele specifice” teatrului de păpuși, reprezentația Teatrului „Puck” cu *Dănilă Prepeleac* a fost răsplătită, însă, cu un premiu colectiv de interpretare, în timp ce două mențiuni, la același capitol al „interpretării”, au revenit Danei Bonțidean, excelentă mânăitoare în spectacolul cu *Hänsel și Gretel*, al Teatrului „Puck”, și Alinei Mangra, protagonista reprezentației cu *Motanul încălțat*, adusă în festival de Teatrul „Anton Pann” din Râmnicu Vâlcea. O reprezentație bine încheagată, cu autentic respect pentru cutumele genului, ne-a oferit Teatrul de Păpuși din Pecs, Ungaria, prin legenda *Cavalerul focului* în scenariul și regia semnate de Szabó Zsuzsa, premiat pentru rigoarea construcției și calitatea ilustrației muzicale.

Această ediție de festival ne-a oferit și două spectacole în secțiunea rezervată adulților. Este vorba despre *Adio, secol XX*, datorat Teatrului „Ariel” din Târgu Mureș, în regia lui Horațiu Mihaiu, și *Camera oglinzilor*, pe un colaj de texte celebre dedicate „feminității” în variate ipostaze, tălmăcite scenic de regizoarea Mona Chirilă și actrița Ramona Atănăsoaie, demers artistic încununat și el cu un premiu.

Nasuto și Pulcinella

Au mai fost răsplătite cu premii și mențiuni adaptarea relizată de Constantin Brehnescu după *Fata babei și fata moșneagului*, la Teatrul „Lucaeafărul” din Iași, virtuțile lirice ale imaginii din spectacolul *Ghiocelul și omul de zăpadă*, semnat de Marius Rogojinski la Teatrul „Vasilache” din Botoșani, și scenografia la spectacolele *Hänsel și Gretel* al Teatrului „Puck” (Epaminonda Tiotiu) și *Dumbrava minunată* de la Teatrul de animație din Bacău (Edi și Liliana Lașoc).

Marele premiu a încununat demonstrația de fantezie, rafinament și poezie din spectacolul cu *Crăiasa zăpezii* realizat de Teatrul de marionete din Arad, în regia lui Victor Ioan Frunză și scenografia Adrianei Grand, „tandem” artistic binecunoscut pentru generozitatea cu care „evadează” adeseori din „teatrul adulților” în lumea scenei celor mici, fapt dovedit și prin recenta lor premieră la același teatru arădean cu *Mica sirenă*. Dacă festivalul, înainte de „seara laureaților” a cunoscut un moment de veritabilă și memorabilă sărbătoare, aceasta se datorește, fără îndoială, spectacolului de-a dreptul uluitor prin inventivitate și profesionalism, datorit tuturor celor din sală, mari sau mici, de artistul italian Gaspare Nasuto, care a susținut și un interesant work-shop la Cluj-Napoca, cu privire la „secretele” acestei arte. Așa cum afirma și doamna Margareta Niculescu, ceasul acela de Teatru (cu literă mare!) cât au ținut *Peripețiile lui Pulcinella*, virtuozitatea ce a caracterizat spectacolul său pe cât de fidel tradiției, pe atât de proaspăt, de alert, de năucitor, nu putea să nu primească Premiul special al juriului. Spectacolul, ovaționat minute în șir, a fost considerat de toți cei prezenți la Cluj-Napoca drept un eveniment al ultimelor ediții de festival și, după cum ne-a mărturisit doamna Mona Chirilă, directoarea acestei manifestări, se constituie într-un puternic impuls de a oferi la ediția viitoare noi manifestări de referință din performanțele europene ale artei păpușarilor.

Iosif HERȚEA

Însemnări de spectator

Cu câteva zile înainte de a mi se oferi, cu generozitate, de către UNITER, șansa de a vedea aproape toate spectacolele Festivalului Național de Teatru, abia sosit în Capitală am putut beneficia de concertele **Festivalului de Muzică Veche** – un cadou exemplar oferit de organizatori (Raluca Enea și Laurențiu Constantin) publicului bucureștean.

Un adevărat regal de muzică barocă interpretată de câteva formații camerale din țară și străinătate, de cel mai înalt nivel profesional. Dintre aceste formații m-a impresionat în mod deosebit cea care se numește pe sine, cu umor, „Trei parale” – formație de „muzică veche românească” din secolul XVIII–XIX (Anton Pann și contemporanii săi, cărora li s-a adăugat și o piesă a voievodului cărturar Dimitrie Cantemir). M-a impresionat, pentru că aflu pentru întâia oară de existența unui asemenea grup de muzicieni, visat și așteptat de mine de mulți ani. Căci, în ciuda atâtor declarații și manifestări patriotarde ale conaționaliilor noștri, această comoară de cultură muzicală este cunoscută doar de o mână de specialiști, muzicologi și folcloriști. Inițiată și condusă de etnomuzicologul Florin Iordan (caval, fluiere și cobză) căruia i s-a alăturat soția lui, Beatrice Iordan (la cobză), Daniel Pop (voce, fluiere, percuție) și Dinu Petrescu (dairea și tobă). Este remarcabilă acuratețea cu